

চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালা (১৮৬৭-১৯৩৮) প্ৰসিদ্ধ বৈষ্ণৱ সাহিত্য প্ৰকাশক হৰিবিলাস আগৰৱালাৰ পুত্ৰ, বেজবৰুৱা আৰু হেমচন্দ্ৰ গোস্বামীৰ আন্তৰিক বন্ধু, সহকৰ্মী আৰু 'জোনাকী' আলোচনীৰ অন্যতম প্ৰবৰ্তক আৰু সম্পাদক। অসমীয়া কাব্য-সাহিত্যত মৃগায় কবিতা প্ৰচলন কৰা সকলৰ ভিতৰত আগৰৱালা পুৰোধ ব্যক্তি। তেওঁৰ কবিতাৰ দুখন সংগ্ৰহ 'প্ৰতিমা' (১৯১৩) আৰু 'বীণ বৰাগীত' (১৯২৩) প্ৰকাশ হোৱা কবিতাজিৰ উপৰিও দুই-চাৰিটা উচ্চ মানৰ কবিতা মৰণোত্তৰ সম্পূৰ্ণ সংগ্ৰহ 'চন্দ্ৰামৃত'ত প্ৰকাশ পাইছে। সৌন্দৰ্য্যৰ সন্ধান, মানৱ প্ৰীতি, বৈদান্তিক প্ৰভাৱ, বৈষ্ণৱ্য অপসাৰণ কৰি সাম্যাভাৱৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত নতুন সমাজ গঢ়াৰ স্বপ্ন, আত্মিক সুখ আনন্দ লাভৰ পথান্বেষণ, সৰল আশাবাদ, মানৱৰ অকলংক মাধুৰিমা আৰু মহত্বৰ দিব্যদৃষ্টি—এই সকলোবোৰ বৈশিষ্ট্যই চন্দ্ৰকুমাৰৰ কবিতাক ভাবগভীৰ আৰু সুন্দৰ কৰিছে। (বিশ্বৰ বৈভৱপূৰ্ণ সৌন্দৰ্য্যত কবিৰ হৃদয় আপ্লুত আৰু সেই বৈচিত্ৰ্যপূৰ্ণ সৌন্দৰ্য্যৰ মাজেদি এক সত্য-সুন্দৰৰে অভিব্যক্তি কৰিয়ে দেখা পাইছে।) সন্নিবিষ্ট কবিতা ছটাৰ ভাৱৰ অন্তৰালত ওপৰত উল্লেখ কৰা লক্ষণ বিদ্যমান। তেওঁৰ প্ৰকাশ ৰীতিৰ ওপৰত লোকগীতৰ প্ৰভাৱো মন কৰিবলগীয়া বৈশিষ্ট্য।

প্ৰকৃতি

ফুলকলি ফুলি গোন্ধ

বোৱাই প্ৰীতিৰ সোঁত

সৰি পাছে নাইকিয়া হ'ল;

সি ফুলৰ মউ-পিয়া

এটা ভোমোৰা বলিয়া

ঘূৰি ঘূৰি ফুৰিছে অকল ।

উৰি ফুৰি বেজাৰৰ

হৃদয় ৰাগিণী তাৰ

বৰষি যে সিও শুচি গ'ল,

ক'ৰ কোন কিবা হ'ল

চিৰস্মৃতি পমি গ'ল

প্ৰকৃতি যে তেনেকৈয়ে ৰ'ল !